

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3603/93 НА СЪВЕТА

от 13 декември 1993 година

за уточняване на дефинициите за прилагането на забраните, посочени в член 104 и член 104б, параграф 1 от Договора

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 104б, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като има предвид, че член 104 и член 104б, параграф 1 от Договора се прилагат пряко; като има предвид, че термините, фигуриращи в член 104 и член 104б, параграф 1, могат да бъдат уточнени, ако е необходимо;

като има предвид, че термините „овърдрафт“ и „други видове кредитни финансови инструменти“, използвани в член 104 от Договора, трябва да бъдат дефинирани, по-специално по отношение на третирането на вземанията, съществуващи към 1 януари 1994 г.;

като има предвид, че е желателно националните централни банки, участващи в третия етап от Икономическия и паричен съюз, да влязат в този съюз, имайки в счетоводния си баланс вземания, прехвърляеми по пазарни условия, по-специално, за да дадат изискваната гъвкавост на валутната политика на Европейската система от централни банки и да позволят стандартна вноска от страна на различните национални централни банки, участващи в паричния съюз, във валутния доход, разпределян между тях;

като има предвид, че на централните банки, които след 1 януари 1994 г. все още притежават вземания към публичния сектор, които не са прехвърляеми или са предмет на условия, които не са пазарни условия, трябва да бъде разрешено да превърнат впоследствие тези вземания в прехвърляеми по пазарни условия ценни книжа с фиксиран падеж;

като има предвид, че параграф 11 от Протокола за определени разпоредби относно Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия постановява, че правителството на Обединеното кралство може да запази своя финансов инструмент „ways and means“ при Банката на Англия, ако и докато Обединеното кралство не премине към третия етап от ИПС; като има предвид, че е подходящо да се позволи превръщането в търгуем дълг с фиксиран падеж и по пазарни условия, ако Обединеното кралство премине към третия етап от ИПС;

¹ ОВ С 324, 1.12.1993 г., стр. 5 и

ОВ С 340, 17.12.1993 г., стр. 3.

² ОВ С 329, 6.12.1993 г. и Решение от 2 декември 1993 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

като има предвид, че Протоколът за Португалия предвижда, че „на Португалия е разрешено да запази възможността, предоставена на автономните региони на Азорите и Мадейра да се възползват от безлихвените кредитни финансови инструменти с Banco de Portugal съгласно условията, установени от действащото португалско законодателство“ и че „Португалия се наема да направи всичко възможно, за да преустанови във възможно най-кратки срокове посочения по-горе режим“;

като има предвид, че държавите-членки трябва да вземат подходящи мерки, за да гарантират, че забраните, установени в член 104 от Договора, са ефективно и напълно приложени; като има предвид, по-специално, че закупуванията, извършени на вторичния пазар, не трябва да бъдат използвани за заобикаляне на целта на упоменатия член;

като има предвид, че в рамките на ограниченията, определени от настоящия регламент, директното придобиване от централната банка на една държава-членка на търгуеми дългови инструменти, издадени от публичния сектор на друга държава-членка, не спомага за подчиняването на публичния сектор на дисциплината на пазарните механизми, когато тези закупувания са извършени единствено за целите на управлението на валутните резерви;

като има предвид, че независимо от ролята, възложена на Комисията по силата на член 169 от Договора, Европейският паричен институт, а след това и Европейската централна банка са тези, които съгласно член 109е, параграф 9 и член 180 от Договора следва да гарантират, че националните централни банки спазват задълженията, наложени от Договора;

като има предвид, че кредитите в рамките на деня на централните банки могат да съдействат за гладкото функциониране на системите за плащане; като има предвид, следователно, че кредитите в рамките на деня в публичния сектор са съвместими с целите на член 104 от Договора, при условие че е изключено всякакво продължаване до следващия ден;

като има предвид, че функцията на фискален агент, упражнявана от централните банки, не трябва да бъде възпрепятствана; като има предвид, че дори ако клирингът от страна на централните банки на чекове, издадени от трети страни за сметка на публичния сектор, е възможно понякога да включва кредит, член 104 от Договора не трябва да бъде разглеждан като забраняващ такива операции, при условие че те като цяло нямат за последица кредит за публичния сектор;

като има предвид, че притежаването от страна на централните банки на монети, емитирани от публичния сектор и кредитирани за публичния сектор, представлява форма на безлихвен кредит за публичния сектор; като има предвид обаче, че ако тя се отнася само до ограничени стойности, тази практика не нарушава принципа на член 104 от Договора; като има предвид следователно, че с оглед на трудностите, които биха възникнали от пълната забрана на тази форма на кредит, тя може да бъде разрешена в рамките на ограниченията, фиксирани от настоящия регламент;

като има предвид, че след обединението Федерална република Германия среща особени трудности при спазването на ограничението, установено по отношение на такива активи; като има предвид, че при тези обстоятелства следва да бъде одобрен по-висок процент за ограничен период;

като има предвид, че финансирането от страна на централните банки на облигации, попадащи в публичния сектор във връзка с Международния валутен фонд или като резултат от прилагането на механизъм за средносрочно финансово подпомагане, установен в рамките на Общността, води до чуждестранни вземания, които притежават всички характеристики на резервни активи; като има предвид, че следователно е подходящо те да бъдат разрешени;

като има предвид, че публичните предприятия са обхванати от забраната по член 104 и член 104б, параграф 1; като има предвид, че те са дефинирани в Директива 80/723/ЕИО на Комисията от 25 юни 1980 г. относно прозрачността на финансовите отношения между държавите-членки и публичните предприятия³,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. За целите на член 104 от Договора:

- а) „финансов инструмент овърдрафт“ означава всяко предоставяне на финансови средства на публичния сектор, което има за последица или е вероятно да има за последица дебитно салдо;
- б) „друг вид кредитен финансов инструмент“ означава:
 - i) всяко вземане в публичния сектор, съществуващо на 1 януари 1994 г., с изключение на прехвърлимите ценни книжа с фиксиран падеж, придобити преди тази дата;
 - ii) всяко финансиране на задълженията на публичния сектор по отношение на трети страни;
 - iii) без това да засяга член 104, параграф 2 от Договора, всяка сделка с публичния сектор, която има за резултат или е вероятно да доведе до вземане в този сектор.

2. Следните не се считат за „дългови инструменти“ по смисъла на член 104 от Договора: ценните книжа, придобити от публичния сектор за гарантиране на превръщането в прехвърлими ценни книжа с фиксиран падеж по пазарни условия на:

- вземания с фиксиран падеж, придобити преди 1 януари 1994 г., които не са прехвърляеми или не по пазарни условия, при условие че падежът на ценните книжа не е последващ по отношение на този на посочените по-горе вземания;

³ ОВ L 195, 29.7.1980 г., стр. 35. Директива, последно изменена с Директива 93/84/ЕИО (ОВ L 254, 12.10.1993 г., стр. 16).

- стойността на финансовия инструмент „ways and means“, с която разполага правителството на Обединеното кралство в Банката на Англия, до датата, на която, ако има такава, Обединеното кралство премине към третия етап от ИПС.

Член 2

1. По време на втория етап от ИПС закупуванията от националната централна банка на една от държавите-членки на търгуеми дългови инструменти, емитирани от публичния сектор на друга държава-членка, не се считат за преки придобивки по смисъла на член 104 от Договора, при условие че такива закупувания са извършени единствено за целите на управлението на валутните резерви.

2. По време на третия етап от ИПС следните закупувания, извършени единствено за целите на управлението на валутните резерви, не се считат за преки придобивки по смисъла на член 104 от Договора:

- закупуването от националната централна банка на дадена държава-членка, неучастваща в третия етап от ИПС, от публичния сектор на друга държава-членка, на търгуеми дългови инструменти на последната,

- закупуването от Европейската централна банка или от националната централна банка на дадена държава-членка, участваща в третия етап от ИПС, от публичния сектор на държава-членка, неучастваща в третия етап, на търгуеми дългови инструменти на последната.

Член 3

За целите на настоящия регламент „публичен сектор“ означава институциите или органите, централните администрации, регионалните, местните или други публични власти, други органи, регулирани от публичното право или публични предприятия на държавите-членки.

„Национални централни банки“ означава централните банки на държавите-членки и Люксембургския паричен институт.

Член 4

Кредитите в рамките на деня на Европейската централна банка или на националните банки, предоставени на публичния сектор, не се считат за кредити по смисъла на член 104 от Договора, при условие че те остават ограничени в рамките на деня и не е възможно никакво продължаване.

Член 5

Когато Европейската централна банка или националните централни банки получат от публичния сектор за събиране чекове, емитирани от трети страни и кредитирайки сметката на публичния сектор преди банката титуляр да е била дебитирана, тази операция не се счита за кредит по смисъла на член 104 от Договора, ако определеният период от време, съответстващ на нормалния срок за събиране на чекове от централната банка на съответната държава-членка, е изтекъл от получаването на чека, при условие че

всеки оборот, който може да възникне, е по изключение, в малки размери и се изчислява за кратък срок.

Член 6

Притежаването от Европейската централна банка или от националните централни банки на монети, емитирани от публичния сектор и кредитирани от публичния сектор, не се счита за кредит по смисъла на член 104 от Договора, когато стойността на тези активи остава по-малка от 10 % от монетите в обращение.

До 31 декември 1996 г. тази цифра е 15 % за Германия.

Член 7

Финансирането от Европейската централна банка или от националните централни банки на задължения, попадащи в публичния сектор по отношение на Международния валутен фонд или в резултат от прилагането на механизъм за средносрочно финансово подпомагане, установен с Регламент (ЕИО) № 1969/88⁴, не се счита за кредит по смисъла на член 104 от Договора.

Член 8

1. За целите на член 104 и член 104б, параграф 1 от Договора „публично предприятие“ е всяко предприятие, по отношение на което държавата или други регионални или местни власти могат пряко или косвено да упражняват господстващо влияние по силата на правото им на собственост върху него или финансовото им участие в него, или на правилата, които го регулират.

Господстващо влияние от страна на публичните власти се допуска, когато по отношение на дадено предприятие тези власти пряко или косвено:

- а) притежават основната част от записания капитал на предприятието;
- б) контролират мнозинството от гласовете, свързани с акциите, емитирани от предприятието; или
- в) могат да назначат повече от половината от членовете на административните, управителните или надзорните органи на предприятието.

2. За целите на член 104 и член 104б, параграф 1 от Договора Европейската централна банка и националните централни банки не са част от публичния сектор.

Член 9

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 1994 г.

⁴ Регламент (ЕИО) № 1969/88 на Съвета от 24 юни 1988 г. за установяване на единен механизъм за средносрочно финансово подпомагане на платежния баланс на държавите-членки (ОВ L 178, 8.7.1988 г., стр. 1).

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 13 декември 1993 година.

За Съвета
Председател
Ph. MAYSTADT